

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGA ÎNALEȚA CURTE
DE CASATIE ȘI JUSTITIE
DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPTIE

SECȚIA DE COMBATERE A CORUPTIEI

Nr. 197/P/2011

Operator date nr. 4472

20.09.2011

Domnului,

CĂLINESCU ȘTEFAN

Vă trimitem alăturat un exemplar al rezoluției nr. 197/P/2011 din 19.09.2011 a Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale (19 file).

În conformitate cu prevederile art. 278 C.p.p., aveți dreptul să formulați plângere împotriva soluției procurorului în termen de 20 de zile de la comunicarea acesteia la procurorul șef al Secției de combatere a corupției din cadrul D.N.A.

PROCUROR ȘEF SECȚIE,
Lucian Papicișor

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE

Secția de combatere a corupției

Operator date nr. 4472

Nr. 197/P/2011

R E Z O L U T I E

19 septembrie 2011

CLAUDIA ROȘU - procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Secția de combatere a corupției,

Având de soluționat dosarul cu numărul de mai sus,

C O N S T A T:

La data de 14.07.2011, la dosarul nr. 109/P/2011, în care se efectuează cercetări cu privire la posibile acte de corupție săvârșite de PETCU MARIUS, HOSSU BOGDAN, LUCA LIVIU ș.a. în legătură cu patrimoniul sindical, a fost depusă plângerea formulată de Uniunea Generală a

Sindicatelor din România (U.G.S.R.), reprezentată de CĂLINESCU STEFAN, președinte, prin care s-a solicitat efectuarea de cercetări cu privire la depoziarea U.G.S.R., prin săvârșirea unor infracțiuni de înșelăciune, fals și uz de fals, de patrimoniul său, fiind grav vătămate interesele acestuia și ale membrilor de sindicat. Cauza a fost disjunsă și înregistrată cu nr. 197.

Conform actelor depuse la dosarul cauzei, patrimoniul U.G.S.R. era compus, în decembrie 1989 din numeroase bunuri imobile date în proprietatea sa prin decrete și hotărâri ale consiliului de miniștri, conform legislației în vigoare la acea dată, imobile construite din fonduri proprii, precum și disponibilități bănești în valoare de 4,7 miliarde lei și 2,7 milioane dolari.

Deși sub aspectul răspunderii penale faptele pretins comise la nivelul anului 1990 intră sub incidența instituției prescripției, existența în cadrul dosarului nr. 109/P/2011 a unor indicii referitoare la comiterea de fapte de corupție în activitatea de administrare a patrimoniului sindical a determinat organele de urmărire penală să efectueze o analiză aprofundată a documentelor puse la dispoziție de părți sau obținute în anchetă, pentru a stabili cine este titularul

dreptului de proprietate asupra bunurilor menționate.

Din actele premergătoare efectuate au rezultat următoarele:

A. Cu privire la personalitatea juridică a UGSR:

Prin sentința civilă nr. 43/PJ/11.06.1945, Tribunalul Ilfov a hotărât acordarea personalității juridice Confederației Generale a Muncii (CGM) și înscrierea acesteia în registrul special al Tribunalului. Această titulatură s-a perpetuat până în 1953, când Congresul sindicelor a ales Consiliul Central al Sindicelor (în fapt aceeași persoană, cu aceeași reprezentativitate și aceleași atribuții), denumire sub care s-au făcut ulterior referirile la CGM, iar la Congresul mișcării sindicale din mai 1966 s-a hotărât schimbarea denumirii acesteia în U.G.S.R., nefiind vorba de înființarea unei noi persoane juridice, ci de schimbarea denumirii uneia existente și de reinnoirea statutului, cu noua denumire. Prin această hotărâre, mișcarea sindicală a revenit la denumirea istorică dată de Congresul din august 1906 și și-a continuat atribuțiile specifice, ca

uniune cu caracter de reprezentativitate la nivel național.

La 25 decembrie 1989, pe fondul mișcării revoluționare și a schimbării regimului politic din țară, la nivelul UGSR (al cărei organ de conducere a fost destituit, deci nu persoana juridică) s-a constituit Comitetul Național Provizoriu de Organizare a Sindicatelor Libere din România (CNPOSLR), la inițiativa unui grup din care făceau parte CĂLINESCU ȘTEFAN , HENTER GAVRILĂ ș.a., persoane cu funcții de conducere în cadrul mișcării sindicale. Cu această ocazie s-a propus transformarea UGSR în Uniunea Federațiilor Sindicateelor Libere din România (UFSLR), fiind formulată în 23.01.1990 cerere la instanță în acest sens. Cererea a fost ulterior retrasă, cu motivarea, însușită de instanță prin sent. civ. din 13.02.1990, că prin sentința civilă nr. 43/PJ/11.06.1945, Tribunalul Ilfov a hotărât acordarea personalității juridice Confederației Generale a Muncii (CGM), personalitate menținută pe parcursul timpului și inserată inclusiv în Statutul UGSR din 1966, unde, la art. 19 se prevede că UGSR este persoană juridică.

UGSR s-a supus Decretului nr. 31/1954 privind persoanele fizice și juridice, fiind, conform art. 26 lit. e, persoană juridică, cu

organizare de sine stătătoare și cu patrimoniu propriu, afectat realizării unui anume scop, în acord cu interesul obștesc, având capacitatea de a avea drepturi și obligații (spre exemplu, prin decrete sau HCM i se acordă dreptul de proprietate asupra unor imobile sau se hotărăște construirea unor imobile din fonduri proprii ale UGSR).

Conform Decretului nr. 31/1954, în vigoare la 22 decembrie 1989, persoana juridică încetează de a avea ființă prin comasare, divizare sau dizolvare. În privința UGSR nu a existat, din decembrie 1989 și până azi, o astfel de hotărâre a organului competent (conform Statutului, congresul) sau a altor organe de stat (a se vedea adresa de verificare de la Secretariatul General al Guvernului), ori hotărâri judecătorești privind constatarea dizolvării de drept. Dizolvarea organului de conducere al UGSR (C.C.) nu echivalează și nu se confundă cu persoana juridică în ființă sa.

La apariția Legii nr. 54/1991, Statutul UGSR era în acord cu dispozițiile acesteia, conținând cerințele obligatorii stabilite de lege.

Ulterior, în cadrul mișcării sindicale au început să se formeze fedeerații, pe baze democratice, prin reorganizarea unora dintre cele

existente la nivelul anului 1989, cu precizarea că la acel moment singura uniune cu caracter de reprezentativitate națională a rămas UGSR, în interiorul căruia a început acest proces de organizare provizorie și tranzitorie, prin CNPOSLR.

Din unele din vechile structuri ale UGSR s-au constituit mai multe federății, care, la 5.03.1990 au participat la adunarea de constituire a Confederației Naționale a Sindicatelor Libere din România, prilej cu care s-a stabilit ca, până la data ținerii congresului CNSLR, conducerea acesteia să fie asigurată tot de CNPOSLR, ca structură provizorie a structurii naționale UGSR.

Una dintre dovezile faptului că CNSLR a constituit doar o fracțiune din UGSR o reprezintă stenogramele ședințelor CNPOSLR din 5.03.1990, 12.03.1990 unde s-a discutat de cererile de afiliere a unor federății la UFSLR (în fapt, UGSR) și de constituirea CNSLR, la acel moment făcându-se distincția între cele două forme de organizare, precum și de apariția CSI Frăția, purtându-se discuții cu privire la o eventuală împărțire a patrimoniului UGSR, însă după constituirea tuturor noilor federății, moment

până la care UGSR ar fi continuat să finteze în forma din decembrie 1989.

Lipsa intenției de desființare a UGSR este relevată și de următoarea poziție exprimată chiar de Bogdan Hossu în ședința CNPOSLR din 12.03.1990: "întrucât sistemul de venituri se schimbă, ponderea ca atare - UGSR lua 60% și acum din sondajul efectuat va lua 10-20-30% din cotizațiile de sindicat".

Prin sentința nr. 782/16.03.1990 a Judecătoriei sector 1 s-a acordat personalitate juridică CNSLR. În Statutul CNSLR (al cărui conținut nu este cenzurat de instanța de judecată) s-a prevăzut, la art. 26, că fondurile sale bănești provin din patrimoniul CC al UGSR, dobândit de CNSLR, ca successor universal, prin absorbție. CĂLINEȘCU ȘTEFAN, coordonator al CNPOSLR, deși a reprezentat CNSLR în instanță, nu a cunoscut aceste prevederi ale Statutului, întocmit de un colectiv de persoane având diferite specializări.

În fapt, nu era posibil ca o organizație ca CNSLR, care constituia și reprezenta numai o parte a noii mișcări sindicale, să preia patrimoniul UGSR, care reprezenta mișcarea sindicală la nivel național.

Faptul că între 1990-2005, când UGSR a început efectuarea demersurilor în vederea redobândirii în folosință a patrimoniului, nu s-a desfășurat o activitate susținută, din cauza confuziei existente cu privire la patrimoniul sănătății, nu are relevanță juridică, întrucât intenția manifestată din 2005 de UGSR (prin CNPOSLR) fiind aceea de redobândire a caracterului reprezentativ, în prezent numărând peste 1,5 milioane de membri.

Din 2005 până azi, UGSR a solicitat fie constatarea continuății sale, fie o nouă personalitate juridică, aspecte care ar avea un caracter superfluu, având în vedere raționamentul expus anterior, conform căruia UGSR există, nu a fost desființat și are un patrimoniul propriu, de care a fost depozitat fraudulos.

B. Cu privire la patrimoniul UGSR:

În condițiile anterior arătate, patrimoniul UGSR era administrat prin CNPOSLR, procesul de transformare a tuturor federatiilor fiind unul de durată.

CNPOSLR s-a adresat lui Petre Roman, prim-ministru, arătând că s-au creat unele confuzii în procesul de organizare a sindicatelor libere, arătând că o eventuală divizare a patrimoniului

Fostului Consiliu Central al UGSR, problemă cu multiple implicații sociale și juridice, este de competență exclusivă a Congresului sindicatelor din România, care ar fi avut loc după finalizarea alegerilor la nivelul sindicatelor, a ligilor profesionale, a fedaților și confederațiilor sindicale.

Prin rezoluția din 3.04.1990, primul-ministrul Petre Roman a stabilit că „orice alte decizii privitoare la patrimoniul UGSR se amână după congresul sindicatelor”.

Un alt argument care atestă lipsa de reprezentativitate a CNSLR îl constituie „nota privind vizita în URSS a unei delegații sindicale din țara noastră”, conform căreia în perioada 8-13.04.1990, o delegație a CNPOSLR condusă de Călinescu Ștefan a efectuat o vizită în URSS.

În perioada 28-29.06.1990 s-a desfășurat Congresul CNSLR. La acel moment, au existat mai multe sindicate care nu au participat la adunare, astfel că nu a putut fi asimilat congresului sindicatelor, conform rezoluției lui Petre Roman.

La acest congres a participat și CĂLINESCU ȘTEFAN, ca reprezentant al CNPOSLR din cadrul UGSR, alături de Naghi, Henter, Tomescu ș.a. Cu toate acestea, CĂLINESCU ȘTEFAN a figurat în tabelul cu participanți ca delegat al Federației

Sindicatelor Cooperației Meșteșugărești, fără să fi fost ales în vreun mod sau întrebăt, întrucât nu a existat din partea reprezentanților CNSLR interesul ca acesta să figureze din partea UGSR. Din declarația dată de Victor Ciorbea a rezultat că, la momentul organizării congresului, Călinescu Stefan a participat ca și coordonator al CNPOSLR, precum și ca delegat din partea unei fedeerații județene, precum și că s-a dorit ca acel congres să fie expresia mișcării sindicale naționale.

După congresul CNSLR din iunie 1990, când lucrurile au decurs în modul arătat, UGSR a fost **lăsat practic în afara noii mișcări sindicale**.

În scopul materializării intenției de preluare frauduloasă a patrimoniului UGSR, CNSLR, reprezentată de BOAJĂ MINICĂ, vicepreședinte a încheiat cu CNPOSLR, la 4.07.1990 un proces-verbal **FALS** de „predare-primire a patrimoniului fostului CC al UGSR”, în baza prevederilor Statutului CNSLR în care se prevede preluarea prin absorbție, ca succesor universal, precum și în baza hotărârii Congresului (care, subliniem din nou, nu a reprezentat Congresul sindicatelor). Deși în acest proces-verbal figurează ca reprezentant al CNPOSLR CĂLINESCU STEFAN, în fapt actul a fost semnat de un anume

Porojan Ilie, persoană fără funcție decizională, care a recunoscut în fața organelor de urmărire penală că a semnat acest act, fără mandat de la CNPOSLR, la instigarea lui Boajă Minică și a lui Victor Ciorbea (dos. nr. 95/P/2011 al DNA - SCC).

Ulterior, în aceeași notă frauduloasă, de denaturare a caracterului Congresului CNSLR, care nu avea în fapt caracter de reprezentativitate la nivel național (dovadă și marile neînțelegeri ulterioare cu CSI Frăția și Cartel Alfa), Victor Ciorbea a emis și Hotărârea CNSLR nr. 248/12.09.1990 de preluare a patrimoniului CNPOSLR.

La 7.12.1990 s-a constituit Convenția Națională Provizorie pentru Administrarea Patrimoniului Sindical Comun, având ca scop administrarea provizorie, în comun și în interesul tuturor membrilor de sindicat, a patrimoniului sindical comun, care a aparținut fostului CC al UGSR, precum și administrarea DECOTS cu patrimoniul aferent.

Nici la această convenție nu au participat toate federațiile sindicale, dovedă fiind faptul că în nota din 14.06.1991 întocmită de CNSLR și adresată primului-ministru Petre Roman, a fost inserată următoarea solicitare: „ cu privire la

modul de utilizare a patrimoniului fostului CC al UGSR, propunerea să fie supusă discuției în Comisia mixtă, pentru a se obține și acordul organizațiilor sindicale care nu au semnat Convenția din 1.10.1990".

În concluzie, Congresul sindicatelor, în acceptiunea rezoluției din 3.04.1990 a primului-ministrului Petre Roman, nu s-a materializat nici până azi.

În acest sens sunt și declarațiile numiților CĂLINESCU ȘTEFAN și BACIU IACOB (actual președinte al CSDR).

Patrimoniul U.G.S.R. era compus, în decembrie 1989, din numeroase bunuri imobile date în proprietatea sa prin decrete și hotărâri ale consiliului de miniștri, conform legislației în vigoare la acea dată, imobile construite din fonduri proprii, precum și disponibilități bănești în valoare de 4,7 miliarde lei și 2,7 milioane dolari.

La 5.11.1991, o parte a mișcării sindicale, respectiv CNSLR, prin Victor Ciorbea, CNS Cartel Alfa, prin Bogdan Hosu și CSI Frăția, prin Miron Mitrea, au întocmit o declarație prin care își

asumă, fără nici un titlu sau mandat din partea celorlalte confederații sindicale, și cunoscând lipsa unui titlu legal de dobândire a proprietății, „deplina răspundere asupra patrimoniului sindical, socotindu-l atât în diviziune cât și în indiviziune ca fiind fără întârziere pus la dispoziția milioanelor de salariați pe care îi reprezintă”.

În aceste condiții, fără nici un drept, confederațiile menționate încheie la 7.11.1991 un act intitulat „tranzacție generală” prin care își împart „frătește” fondurile lichide și casele de odihnă și tratament ale UGSR.

Precizăm că atât dispozițiile din Statutul CNSLR din martie 1990 (unde se prevede, fără nicio bază legală, că CNSLR preia prin absorbție, ca succesor universal, patrimoniul UGSR, deși nu a avut și nu are, nici în prezent această calitate), cât și procesul-verbal din 4.07.1990 (care are caracter fals), precum și tranzacția generală din 7.11.1991, fără valoare juridică de dobândire a proprietății (în care în mod neconform cu realitatea s-a folosit exprimarea „obținerea patrimoniului”, care tinde spre nașterea unei confuzii privind „dobândirea proprietății”), au constituit fundamente ale

efectuării unor întabulări în cărțile funciare pentru imobile al căror proprietar era UGSR.

Acest fapt a fost sesizat și de instanțele judecătorești, în diferite spețe, spre exemplu:

- Î.C.C.J., Decizia nr. 8328/15.10.2009, irevocabilă: "tranzacția generală încheiată la 7.11.1991 probează intenția părților de a lua în discuție partajarea și obținerea patrimoniului sindical care a aparținut fostului CC al UGSR, fără a avea ca efect dobândirea dreptului de proprietate asupra bunurilor menționate"

- Î.C.C.J., Decizia nr. 6005/2.11.2004, irevocabilă: "situația juridică a bunurilor ce au aparținut fostei UGSR nu a fost reglementată prin lege. Acordul dintre CNS Cartel Alfa, CSDR, BNS și CNSLR Frăția de a administra în comun fostul patrimoniu al UGSR nu reprezintă un mod de dobândire a dreptului de proprietate".

Există și sustineri ale actualilor reprezentanți ai Cartel Alfa, în sensul că aceste confederații sindicale nu sunt proprietari ai bunurilor din patrimoniul UGSR (adresa nr. 5672/8,.12.2003 a CNS Cartel Alfa, concluzii scrise depuse la Curtea de Apel București), arătându-se că aceste confederații administrează în comun patrimoniul, iar că imobilele nu au trecut în mod legal în proprietatea CNSLR Frăția.

În 1992 cele trei confederații înființează SC SIND ROMÂNIA SRL, cu capital social 40% în numerar (fondurile lichide ale fostului CC al UGSR) și 60% în natură (imobilele din patrimoniul DECOTS a UGSR prin reorganizare), practic capitalul fiind cel pe care cei trei asociați și l-au împărțit conform tranzacției generale din 7.11.1991. Ulterior, în 1993, CNSLR a fuzionat cu CSI Frăția, rezultând CNSLR Frăția, iar în perioada următoare au apărut BNS și CSDR, care au preluat părți sociale din SIND ROMÂNIA, în prezent reprezentarea fiind următoarea: CNSLR Frăția 37%, Cartel Alfa 28%, BNS 17,5%, CSDR 17,5%.

Dividendele rezultate din activitatea comercială a SIND ROMÂNIA, ca urmare a exploatarii bunurilor deținute cu rea-credință, cunoscându-se de către asociați viciile „titlului” prin care au dobândit bunurile, au fost împărțite între aceștia. Din punct de vedere civil, aceștia sunt pasibili a fi obligați să restituie proprietarului UGSR toate fructele bunurilor, fiind posesori de rea-credință.

Mai mult, deși cunoșteau că nu sunt proprietarele bunurilor menționate, deținând titluri frauduloase, și în pofida prevederilor

statutare care stabileau caracterul inalienabil al patrimoniului, confederațiile sindicale, prin persoanele cu funcții de conducere din cadrul acestora, au procedat la vânzarea unor active imobiliare, în unele dintre cazuri contractele fiind desființate pe cale judecătorească.

Astfel, din actele premergătoare efectuate a rezultat că la datele de 16.03.1990 (Statutul CNSLR, în care se atestă în mod neconform cu realitatea că CNSLR preia prin absorbție ca succesor universal, patrimoniul fostului CC al UGSR), 4.07.1990 (proces-verbal de preluare a patrimoniului), 7.11.1991 (tranzacție generală de împărțire a patrimoniului) s-au săvârșit **infracțiunile de înșelăciune**, prev. de art. 215 al. 1, 2 și 5 C.p., cu aplic. art. 13 C.p.. Astfel, prin inducerea în eroare a reprezentanților UGSR (prin CNPOSLR) de către reprezentanții CNSLR care au redactat statutul acesteia, precum și de fostul președinte al CNSLR Victor Ciorbea, prin mijloace frauduloase (înscrисuri al căror caracter fals a fost deja constatat) și prin prezentarea unor situații de fapt neconforme cu realitatea, s-a produs o confuzie voită asupra situației juridice a patrimoniului, precum și un prejudiciu constând

în dobândirea unei posesii de rea-credință asupra patrimoniului persoanei vătămate UGSR și lipsirea acesteia de folosință bunurilor și de culegerea fructelor acestora.

Însă, având în vedere că de la data comiterii faptelor au trecut 20 de ani, în cauză s-a **implinit termenul de prescripție a răspunderii penale**, conform art. 122 C.p.

Procurorul nu poate exercita din oficiu acțiunea civilă, întrucât persoana vătămată are capacitatea de exercițiu.

Putem arăta că, sub aspect civil, se impune **repararea pagubei produse prin comiterea acestor fapte**, sens în care persoana vătămată (UGSR), în condițiile dovedirii unui interes legitim, născut, actual, personal și direct, va putea solicita anularea dispozițiilor din Statutul CNSLR din 16.03.1990, precum și a actelor subsecvente, privind calitatea acesteia de succesor universal al UGSR și de preluare prin absorbție a patrimoniului; anularea procesului-verbal din 4.07.1990 de predare-primire a patrimoniului; anularea tranzacției generale din 7.11.1991.

Ulterior acestor demersuri, se impune introducerea unor acțiuni în rectificare de carte

funciară, în baza art. 33-38 din Legea nr. 7/1996, întrucât actele juridice în baza cărora s-au făcut întabularile nu sunt valabile, în baza hotărârilor instanței putându-se iniția acțiuni în evacuare (fără a se pune în discuție dreptul de proprietate, ci pentru apărarea dreptului de folosință, sens în care acțiunile de acest fel sunt admisibile, conform practicii judiciare).

Este de menționat că, potrivit art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”.

Față de cele expuse, în temeiul art. 228 al. 4 rap. la art. 10 lit. g C.p.p.,

D I S P U N:

Neînceperea urmăririi penale față de Ciorbea Victor, precum și față de persoanele neidentificate care au redactat Statutul CNSLR, sub aspectul infr. prev. de art. 215 al. 1, 2 și 5 C.p., cu aplic. art. 13 C.p.

Soluția se comunică.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului, conform art. 192 al. 3 C.p.p.

